La cara més desconeguda d'un partit del Girona a l'estadi

El dispositiu de seguretat de Montilivi mobilitza cada jornada prop de 200 persones entre Mossos, Policia Local, agents privats i personal sanitari coordinats des de l'UCO amb un contacte directe amb el club i LaLliga

Ferran Pegenaute, director de Seguretat del Girona; Enric Gambus; el coordinador de Seguretat, Albert Mendoza; el sergent de la Policia local Marc Adell, i un representant dels serveis sanitaris

Són els primers d'arribar, dues hores i mitja abans del partit, i els últims de marxar, quan ho fan l'equip visitant i els àrbitres, i a la grada ja no hi queda ningú. En alguns casos, per fer una feina invisible, però de gran vàlua, a l'hora de certificar la seguretat a l'estadi de Montilivi [http://www.diaridegirona.cat/tags/estadi-de-montilivi.html]. Un partit de Primera Divisió del Girona no només dura 90 minuts. Al darrere hi ha una altra cara, la desconeguda pel gran públic, que mobilitza un contingent de professionals més que notable (unes 200 persones per norma general, però pot variar en funció del partit per dalt o per baix). Un dispositiu dirigit pel sotsinspector dels Mossos Albert Mendoza, en tant que coordinador de seguretat del Girona, que també mobilitza Policia local, agents de seguretat privada, personal sanitari i voluntaris.

Falten vint minuts per l'inici del Girona-Celta. No sembla la millor nit per anar a futbol, amb fred, un horari intempestiu i el duel ofert per la televisió en obert. Els dos agents que controlen les 22 càmeres que vigilen des de l'UCO, el centre de control operatiu, pràcticament tots els racons de Montilivi, també saben que, fins aleshores, han accedit a l'estadi 1.888 espectadors. «223 a Tribuna, 612 a Preferent...» relaten, amb una precisió quirúrgica gràcies a la tecnologia i al control dels torns d'accés en temps real. Des d'allà veuen amb detall tots els accessos a l'estadi, per atendre qualsevol incidència, «com ara detectar espectadors intentant entrar objectes perillosos o pancartes no permeses». També disposen d'una visió completa de la grada, per actuar ràpidament en cas que es produeixi qualsevol eventualitat. «Si detectem qualsevol incidència, avisem el coordinador de Seguretat i ell és qui decideix com actuar», detallen. De les 22 càmeres, 16 són fixes i 6, de les anomenades Domo, amb visió de 360 graus. Després de molta estona sense gaire ambient, comencen a formar-se cues a gol nord. Al final l'estadi presentarà una entrada de 6.392 espectadors.

Mentre a la gespa els jugadors ja s'escalfen, a l'UCO hi ha una de les diverses reunions que es desenvolupen al llarg de la jornada. Hi són Albert Mendoza; el director de seguretat del Girona, Ferran Pegenaute; el sergent de la Policia local, Marc Adell; el responsable de l'ARRO Enric Gambus i Maria Rosell, dels serveis sanitaris. Una estona abans, Mendoza ha tingut ocasió de saludar un dels dos directors de partit que la Lliga envia cada jornada, i també té línia directa amb el personal de seguretat privada que contracta el mateix club. Dimarts, en total, Mendoza tenia sota el seu comandament 170 persones, entre Mossos (47), Policia local (17), agents de seguretat privada, personal sanitari (15) i voluntaris. «Mai no ens podem relaxar, però no sempre fem el mateix desplegament. Quan van venir el Barça i el Madrid vam ser 250 persones, i el dia de l'Athletic, per exemple, 195.

Contra el Celta arribem a les 170, en qualsevol cas, una xifra molt superior a la de qualsevol partit de Segona A, en què la mitjana estava situada en 70 professionals», relata el coordinador de Seguretat del Girona, una figura obligatòria per a tots els clubs professionals que assumeixen els Mossos a Catalunya, l'Ertzaintza al País Basc i la Policia Nacional a la resta d'Espanya. Mendoza fa vuit anys que assumeix aquest càrrec al Girona. Ha passat d'un Montilivi amb capacitat per a 6.000 espectadors i una part de la grada coberta per una lona, a un estadi amb capacitat per a gairebé 13.500 persones.

L'ascens a Primera també ha afectat els protocols de seguretat, ara molt més exhaustius. Albert Mendoza fa una «lectura positiva» de com està funcionant la temporada, ara que ja n'hem cobert més de la meitat. «Per nosaltres també era un repte pujar de categoria. Havíem de vetllar per la seguretat de més aficionats, rebre més seguidors rivals, afrontar nous protocols. Tots n'hem hagut d'anar aprenent i la veritat és que ara mateix tothom ho té ja tot molt assumit i no hi ha hagut cap problema», subratlla el sotsinspectors dels Mossos. Mendoza admet que a principi de temporada es van generar alguns problemes de mobilitat o de cues per accedir a l'estadi, i que els van anar corregint. Ara, per exemple, poden arribar fins la rotonda de Montilivi taxis que transportin aficionats amb mobilitat reduïda o també els autobusos de les penyes i del servei de llançadora que ofereix l'Ajuntament. Mendoza ho té clar: «Nosaltres som com els àrbitres, si no es parla de nosaltres vol dir que ho hem fet bé».

També va ser polèmica la decisió de crear un perímetre de seguretat al voltant de Montilivi força ampli, que només permet l'accés en cotxe a la rodalia de l'estadi al personal autoritzat. Albert Mendoza diu que Montilivi «és el que és i nosaltres ens hi hem d'adaptar». Un estadi envoltat de pujades, on el cordó de seguretat buscar «minimitzar riscos». «A l'estiu veníem de l'atemptat a Barcelona i no es podia fer de cap altra manera la restricció de seguretat per aconseguir que a l'entorn de l'estadi la gent hi pugui accedir amb tranquil·litat. Al final tothom s'hi ha acostumat. Es tracta d'aparcar una miqueta més lluny, tampoc gaire, i arribar al camp amb totes les garanties», subratlla. Ara per ara no es planteja introduir canvis en el cordó de seguretat pensant ja en la propera temporada.

Mendoza explica que el partit que més el va fer patir va ser l'amistós contra el City el 15 d'agost. Segons ell «l'estadi encara estava en obres» (la part de l'ampliació de Preferent no era operativa, encara) i els diversos actors que s'havien de coordinar anaven amb certa «desorganització». Hi va haver llargues cues per accedir a la grada, que es van corregir amb la instal·lació de més torns d'accés amb la Lliga ja començada. Superats els exigents test de les visites del Barça i del Madrid, en aquesta recta final de temporada la preocupació són els partits contra el Betis, l'Espanyol i el València, en previsió que vingui un gran nombre de seguidors visitants.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/03/01/cara-mes-desconeguda-dun-partit/898782.html?utm_source=rss